

Mál nr. 190/2017
M og
vátryggingafélagið V v. slysátryggingar launþega S.

Kona missti stjórn á hesti og datt af baki og slasaðist 1.3.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 12.6.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-16.
2. Bréf V dags. 23.6.2017 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Málsatvik.

M segir að hún hafi verið á hestbaki og hesturinn hafi rokið með sig af stað, stjórnlaus, með þeim afleiðingum að hún féll eða hoppaði af baki og slasaðist. Slysið varð 1.3.2015 og það var tilkynnt til V vegna slysátryggingar launþega S 16.3.2017. Ágreiningur í málinu er um hvort að tilkynningafrestur hafi verið liðinn eða ekki skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004. M byggir á því að henni hafi ekki orðið ljóst að slysið mundi hafa varanlegar afleiðingar fyrr en í byrjun árs 2017 eftir að hún hafði undirgengist aðgerð á mjöðm. M segist alltaf hafa gert ráð fyrir því að einkennin sem hún hafði eftir slysið myndu ganga til baka.

V hafnar bótaskyldu og bendir á að eftir að M féll af hestbaki 1.3.2015 hafi hún verið á sjúkrahósti í þrjár vikur og útskrifast þaðan í endurhæfingu á Grensás. Mjaðmagrind M hafi verið svo möskuð að ákveðið hefði verið af læknum að bíða og sjá hvernig brotið mundi gróa. Þá segir V að í lok ágúst 2015 hafi verið ákveðið að setja M á biðlista yfir mjaðmaskiptaaðgerð. V segir að þegar á slysdegi hafi M mátt vera ljós atvik sem krafa hennar um bætur úr tryggingunni byggðust á og í síðasta lagi 11.3.2015 þegar M tilkynnti um slysið til annars tryggingafélags þar sem M var með frítímaslysátryggingu og í allra síðasta lagi 7.5.2015 þegar M sagði heimilislækni sínum að hún þyrfti að fara í mjaðmaskiptaaðgerð.

Álit.

Skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga glatar sá rétti til bóta úr persónutryggingu, ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á. M varð fyrir alvarlegum meiðslum vegna hestaslyss 1.3.2015. Ekki er ágreiningur um að tjónstilkynning vegna slyssins barst V ekki fyrr en 16.3.2017. Slys M var mjög alvarlegt eins og að framan greinir og verður að telja að M hafi verið ljós þau atvik sem krafan er reist á ekki síðar en í maímánuði sama ár og hún slasaðist þegar hún fékk upplýsingar um fyrirhugaða mjaðmaskiptaaðgerð. Tjónstilkynning lögmanns M barst því eftir að tilkynningafrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga var liðinn. M á því ekki rétt á bótum úr launþegatryggingu S hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr launþegatryggingu S hjá V.

Reykjavík 17.8. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.